

Skatteministeriet, 2009-511-0044

Forslag
til
Lov om afgift af skadesforsikringer
(Skadesforsikringsafgiftsloven)

Kapitel 1
Afgiftspligtens omfang og afgiftssatser

§ 1. Efter bestemmelserne i denne lov betales en afgift til statskassen af aftaler om skadesforsikring,

1) der indgås her i landet eller

2) for hvilken risikoen er placeret her i landet, uanset hvor aftalen indgås.

Stk. 2. Såfremt risikoen efter stk. 1 er placeret i en anden stat, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er forsikringen ikke omfattet af afgiftspligt her i landet, uanset hvor aftalen om forsikringen indgås.

§ 2. Afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor forsikringsvirksomheden sender forsikringspolice til forsikringstager.

Stk. 2. Hvis der ikke sendes en forsikringspolice inden eller samtidig med, at der udstedes en præmiefaktura, indtræder afgiftspligten på tidspunktet for udstedelse af præmiefaktura.

Stk. 3. Indgås en forsikringsaftale, ved at forsikringstager indbetaler et beløb til forsikringsvirksomheden, uden at der samtidig udstedes en forsikringspolice eller en præmiefaktura, indtræder afgiftspligten på det tidspunkt, hvor forsikringsvirksomheden modtager betaling for forsikringen.

§ 3. Der betales afgift som for en ny forsikringsaftale, når en anden forsikringsvirksomhed eller en ny forsikringstager indtræder i en forsikringsaftale efter afgiftspligten er indtrådt, jf. dog § 11.

Stk. 2. Der betales afgift som for en ny forsikringsaftale, når der sker ændringer i eller til en forsikringsaftale, efter afgiftspligten er indtrådt, jf. dog § 4, stk. 2, og § 10.

§ 4. For aftaler om skadesforsikring, jf. § 1, er afgiften enten 29 øre pr. 5.000 kroners forsikringssum eller del deraf eller 14 pct. af præmien. Vælges det at betale afgift på grundlag af præmien, og er forsikringsaftalen indgået for mere end et år, beregnes afgiften af præmien for et år. Ved beregning af afgiften kan forsikringsvirksomheden vælge enten at foretage en afrunding til nærmeste ørebeløb eller at oprunde til det nærmeste med 25 delelige ørebeløb.

Stk. 2. Ved efterfølgende forhøjelse af forsikringssummen eller præmien betales afgift af forskellen mellem den tidligere og den nye forsikringssum eller præmie. Dette gælder også for ændringer i henhold til § 10 og § 11.

Stk. 3. Valget af afgiftsgrundlag efter stk. 1, 1. pkt., er gældende for hele forsikringsaftalens varighed. Told- og skatteforvaltningen kan dog efter anmodning give tilladelse til at ændre valget af afgiftsgrundlag, hvis der er tale om en samlet ændring af beregningsmetode for en hel gruppe af forsikringer.

Stk. 4. Afgiften af lovpligtig ansvarsforsikring i henhold til færdselsloven beregnes på grundlag af præmien. Afgiften kan dog ikke overstige 8 kr.

Kapitel 2

Registreringspligtige virksomheder

§ 5. Afgiften betales af forsikringsvirksomheder, der indgår aftaler om skadesforsikring, jf. § 1.

§ 6. Afgiftspligtige virksomheder, jf. § 5, der indgår aftaler om skadesforsikring efter § 1, der ikke er fritaget for afgift efter § 9, skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Afgiftspligtige virksomheder, der ikke har forretningssted i Danmark, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet.

Stk. 3. Anmeldelse til registrering skal ske senest 8 dage inden registreringspligtig virksomhed påbegyndes. Ændringer i en virksomheds registreringsforhold skal meddeles til told- og skatteforvaltningen senest 8 dage efter ændringen. Virksomheder, der ophører med at drive registreringspligtig virksomhed, skal underrette told- og skatteforvaltningen om virksomhedens ophør senest 8 dage efter ophøret.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for registrering ved afregning af afgift for få eller lejlighedsvis afgiftspligtige forsikringsaftaler, herunder nærmere regler for afregning af afgift for få eller lejlighedsvis afgiftspligtige forsikringsaftaler.

Kapitel 3

Afgiftsperiode og afgiftsgrundlag

§ 7. Afgiftsperioden er en måned.

Stk. 2. Det afgiftspligtige grundlag omfatter forsikringssummer og præmier, jf. § 4, for de forsikringsaftaler, hvor afgiftspligten er indtrådt, jf. § 2, i afgiftsperioden.

Stk. 3. Forsikringsvirksomheden må foretage et skøn over forsikringssum og beregne afgiften heraf ved fuld- og nyværdiforsikringer, eller når forsikringsaftalen ikke indeholder en forsikringssum.

§ 8. Er det beløb, der skal betales afgift af, i fremmed valuta, skal der ved omregning til danske kroner enten anvendes Nationalbankens officielle middeltkurs på tidspunktet for

policens udstedelse, eller den toldkurs for valutaen, som er gældende for afgiftsperioden. Er der ikke fastsat en officiel middeltkurs for den pågældende valuta, benyttes en sælgerkurs, som et pengeinstitut har fastsat indenfor de seneste 14 dage forud for policens udstedelse.

Kapitel 4 *Afgiftsfritagelse og -godtgørelse*

§ 9. Afgiftsfri er:

- 1) Forsikringer, der tegnes af gensidige skadesforsikringsvirksomheder, der ikke er undergivet tilsyn.
- 2) Forsikringer, der tegnes i medfør af lov om arbejdsskadesikring.
- 3) Erhvervsmæssige sø-, transport- og luftfartsforsikringer.
- 4) Kreditforsikringer og kautionsforsikringer.
- 5) Aftaler om overdragelse af erstatningskrav til den forsikringsvirksomhed, der har dækket skaden.
- 6) Andre forsikringer, når forsikringssummen ikke overstiger 12.000 kr.
- 7) Genforsikringskontrakter.
- 8) Skadesforsikringer vedrørende tab af arbejdsevne, der kun kan oprettes i et livsforsikringsselskab.
- 9) Forsikringer på lystfartøjer, der er afgiftspligtige efter lov om afgift af lystfartøjsforsikringer.

§ 10. Forlængelse af en eksisterende forsikringsaftale kan ske afgiftsfrit, når det sker inden ophør af forsikringsaftalen, og forsikringsaftalen i øvrigt er uændret, herunder at forsikringsaftalens parter og den forsikrede interesse er uændret.

Stk. 2. Ændringer i indholdet af en forsikringsaftale kan ske afgiftsfrit, når ændringen kunne have været omfattet af den oprindelige forsikringsaftale, uden at ændringen på tidspunktet for afgiftspligtens oprindelige indtræden ville have medført en højere afgift. Det er en betingelse for afgiftsfriheden, at forsikringsaftalens parter og den forsikrede interesse er uændret.

Stk. 3. For stk. 1 og 2 gælder, at hvis den oprindelige forsikringsaftale indeholder en aftale om regulering af afgiftsgrundlaget, skal der betales afgift efter § 4, stk. 2.

§ 11. Ændring af forsikringsvirksomhed, jf. § 3, stk. 1, i en forsikringsaftale er afgiftsfri, når det sker i anledning af omdannelse af gensidige forsikringsforeninger til aktieselskaber, jf. fusionsskattelovens § 14 d, hvorved det nye forsikringsselskab indtræder i de tidligere afgiftsberigtigede forsikringsaftaler, der var gældende før omdannelsen.

Stk. 2. Ændring af forsikringstager, jf. § 3, stk. 1, i en forsikringsaftale til det selskab m.v., der fortsætter i forsikringsaftalen, er afgiftsfri i forbindelse med fusion, spaltning eller omdannelse af selskaber m.v. eller tilførsel af aktiver til sådanne selskaber. Det er en betingelse, at den ændrede forsikringsaftales vilkår i det hele svarer til de vilkår, der var gældende for forsikringsaftalen før omstruktureringen.

Stk. 3. Overdrager en forsikringsvirksomhed, jf. § 3, stk. 1, sin forsikringsbestand eller en bestemt del af denne til en anden forsikringsvirksomhed efter godkendelse fra Finanstilsynet, er der afgiftsfrihed ved den anden forsikringsvirksomheds indtræden i de forsikringsaftaler, der er omfattet af overdragelsesaftalen.

Stk. 4. Ændring af forsikringstager, jf. § 3, stk. 1, i en forsikringsaftale er afgiftsfri i de tilfælde, hvor afdødes ægtefælle eller arvinger har overtaget gældsansvaret efter afdøde og er indtrådt i afdødes rettigheder og forpligtelser ifølge en forsikringsaftale.

§ 12. Hvis forsikringsvirksomheden tilbagebetaler forsikringspræmien eller en del heraf til forsikringstageren som følge af opsigelse af en forsikringsaftale inden for det første år efter indgåelsen af forsikringsaftalen, kan den betalte afgift godtgøres forholdsmæssigt. Afgiften kan tilsvarende godtgøres for afgiftsbeløb beregnet af en forhøjelse af afgiftsgrundlaget, hvis forsikringsaftalen opsiges indenfor det første år efter at der er beregnet afgift af forhøjelsen. Det er en betingelse, at afgiften tilsvarende tilbagebetales til forsikringstageren.

Stk. 2. Der kan ske godtgørelse af betalt afgift, jf. § 4, hvis en forsikringstager fortryder en forsikringsbegæring, før forsikringsvirksomheden overtager risikoen ifølge en forsikringsaftale eller gør brug af fortrydelsesretten efter lovgivningen om forbrugerbeskyttelse. Hvis forsikringstager har betalt afgift til forsikringsvirksomheden, skal forsikringsvirksomheden ligeledes godtgøre forsikringstager.

Stk. 3. Hvis en forsikringsvirksomhed afskriver forsikringspræmien eller en del heraf for en forsikringsaftale som uerholdelig, kan afgiften godtgøres virksomheden forholdsmæssigt. Hvis præmien senere betales helt eller delvis, indbetales den forholdsmæssige afgift heraf til told- og skatteforvaltningen, idet den medregnes i den afgiftsperiode, hvori betalingen af præmien finder sted.

Stk. 4. Afgiften godtgøres ved, at den registrerede forsikringsvirksomhed fratrækker afgiften i angivelsen for den afgiftsperiode, hvor tilbagebetalingen sker, forsikringsvirksomheden konstaterer fortrydelsen eller foretager afskrivningen.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for ansøgning om og udbetaling af godtgørelsen efter stk. 1, 2 og 3 for få eller lejlighedsvis afgiftspligtige forsikringsaftaler, hvor afgiften er afregnet efter § 6, stk. 4.

Stk. 6. Det er en betingelse for godtgørelse efter stk. 1, at godtgørelsesbeløbet er større end 50 kr. pr. forsikringsaftale.

§ 13. Forsikringsvirksomheder skal føre et regnskab over afgift af afgiftspligtige skadesforsikringer, der kan danne grundlag for opgørelse af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrol med afgiftens korrekte erlæggelse. Regnskabet skal føres i virksomhedens almindelige forretningsregnskab efter reglerne i bogføringsloven. Hvis regnskabet ikke kan indpasses i virksomhedens forretningsregnskab, skal virksomheden føre et specielt regnskab efter told- og skatteforvaltningens nærmere anvisning.

Stk. 2. Det beregnede afgiftsbeløb samt navn og CVR-nr. på den virksomhed, der afregner afgiften, skal fremgå af præmiefaktura eller forsikringsaftale. Hvis der er foretaget et skøn over forsikringssummen, jf. § 7, stk. 3, skal skønnet tillige fremgå af præmiefaktura eller forsikringsaftale.

Stk. 3. Forsikringsvirksomheder skal opbevare kopi af præmiefakturaer, forsikringsaftaler og ændringer til disse. Opbevaringen kan ske elektronisk.

§ 14. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for regnskabsføring og krav til fakturering for få eller lejlighedsvis afgiftspligtige forsikringsaftaler, hvor afgiften er afregnet efter § 6, stk. 4.

Kapitel 6

Afregning af afgiften og hæftelse

§ 15. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen digitalt angive afgiften for den forløbne måned. Afgiften forfalder samtidig til betaling.

Stk. 2. Afgiftsbeløbet skal angives i hele kroner.

§ 16. Forsikringsvirksomheden hæfter alene for betaling af afgiften, jf. dog stk. 2.

Stk. 2 En herboende repræsentant, jf. § 6, stk. 2, der repræsenterer en forsikringsvirksomhed, som har forretningssted i et land uden for EØS, med hvilket Danmark ikke har et retligt instrument om gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i EØS, hæfter solidarisk med forsikringsvirksomheden.

Kapitel 7

Kontrolbestemmelser

§ 17. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn hos forsikringsvirksomheder eller deres repræsentant og til at efterse virksomheders eller deres repræsentants forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller andre medier.

Stk. 2. Virksomheders indehavere og ansatte skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelse af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. Materialet som nævnt i stk. 1 skal efter anmodning udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand til gennemførelse af kontrol efter stk. 1. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 18. Andre erhvervsdrivende skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres indkøb af forsikringsydelser, jf. denne lov.

§ 19. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug ved forvaltningens registrering af virksomheder og kontrol med afgiftens betaling.

§ 20. Hvis det konstateres, at en virksomhed har undladt at lade sig registrere, eller har afgivet urigtig angivelse efter § 15, eller har betalt for lidt i afgift, opkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Hvis en registreret virksomhed har undladt at indgive en angivelse, jf. § 15, eller hvis grundlaget for virksomhedens angivelser ikke er tilstrækkeligt, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftsbeløbet.

Kapitel 8 *Strafbestemmelser*

§ 21. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrol.

2) Overtræder § 6, stk. 1-3, § 8, § 13, § 15, stk. 1, § 17, stk. 2-3, og § 18.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 9 *Andre bestemmelser*

§ 22. Ind- og udbetalinger af afgift i medfør af denne lov er omfattet af opkrævningslovens kapitel 5 om én skattekonto.

Kapitel 10

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 23. Loven træder i kraft den 1. januar 2011. Samtidig ophæves lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 28. november 2006.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på forsikringsaftaler samt ændringer til forsikringsaftaler, hvor afgiftspligten, jf. § 2, indtræder den 1. januar 2011 eller senere. Loven finder tillige anvendelse på ændringer til forsikringsaftaler, hvor afgiften for forsikringsaftalen tidligere er berigtiget efter lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 28. november 2006, og hvor afgiftspligten for ændringen indtræder den 1. januar 2011 eller senere.

Stk. 3. Ubenyttede stempelmærker udstedt i medfør af lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 28. november 2006, godtgøres efter anmodning til told- og skatteforvaltningen. Ligeledes godtgøres afgiften af et stempelmærke, der er anvendt til et stempelafgiftsfrit dokument og beløb, hvormed værdien af stempelmærkerne, der er anvendt til et dokument, overstiger den fastsatte stempelafgift. Ansøgningen skal være told- og skatteforvaltningen i hænde senest den 31. december 2014.

§ 24. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets formål og baggrund

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Forsikringsdokument og afgiftspligt

3.1.1. Gældende ret

3.1.2. Forslagets baggrund

3.1.3. Forslagets indhold

3.2. Afgiftens beregning

3.2.1. Gældende ret

3.2.2. Forslagets baggrund

3.2.3. Forslagets indhold

3.3. Afgiftssatser

3.3.1. Gældende ret

3.3.2. Forslagets baggrund

3.3.3. Forslagets indhold

3.4. Betaling af afgiften

3.4.1. Gældende ret

3.4.2. Forslagets baggrund

3.4.3. Forslagets indhold

3.5. Godtgørelse af afgift

3.5.1. Gældende ret

3.5.2. Forslagets baggrund

3.5.3. Forslagets indhold

3.6. Hæftelse

3.6.1. Gældende ret

3.6.2. Forslagets baggrund

3.6.3. Forslagets indhold

3.7 Regnskab og kontrol

3.7.1. Gældende ret

3.7.2. Forslagets baggrund

3.7.3. Forslagets indhold

3.8. Afgiftsfritagelser

3.8.1. Gældende ret

3.8.2. Forslagets baggrund

3.8.3. Forslagets indhold

3.9. Strafbestemmelser

3.8.1. Gældende ret

3.8.2. Forslagets baggrund

3.8.3. Forslagets indhold

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

8. Administrative konsekvenser for borgerne

9. Miljømæssige konsekvenser

10. Forholdet til EU-retten

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Både internationaliseringen i forsikringsbranchen og forsikringsaftalernes kompleksitet øges i disse år. Dette har bevirket, at de gældende regler på skadesforsikringsafgiftsområdet i mange tilfælde opleves som unødigt bureaukratiske og forældede. Ikke mindst er den nuværende stempelmærkeordning utidssvarende, idet afregningen af afgiften sker ved køb af fysiske stempelmærker, som påsættes de afgiftspligtige dokumenter.

Hensigten med dette lovforslag er derfor at lave en forenkling af de administrative regler for skadesforsikringsafgifter. Særligt skal det fremhæves, at stempelmærkeordningen afskaffes, der indføres registreringspligt for forsikringsvirksomheder, der kan kun angives digitalt, og afgiften overgår fra at være en dokumentafgift til at være en afgift på indgåede skadesforsikringsaftaler. Lovforslaget vil i sin helhed medvirke til en administrativ lettelse – både for forsikringsselskaberne og for SKAT.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Forslaget til lov om afgift af skadesforsikringer skal erstatte og modernisere den gældende stempelafgiftslov, lovbekendtgørelse nr. 1209 af 28. november 2006 om stempelafgift (stempelafgiftsloven). Det foreslås at lovens navn ændres fra lov om stempelafgift til lov om afgift af skadesforsikringer (skadesforsikringsafgiftsloven).

Stempelafgiftsloven, der er gældende i dag, er fra 1969. Fra 2000 omfattede stempelafgiftsloven alene skadesforsikringsdokumenter, idet de hidtil væsentligste afgiftsområder i stempeloven blev ændret og overført til tinglysningsafgiftsloven. Samtidig blev stempelafgiften fjernet fra en række områder. Derudover blev afgiften på livsforsikringer fjernet.

For en stor del af bestemmelserne i stempelafgiftsloven gælder, at indholdet er utidssvarende og vanskeligt tilgængeligt. Forslaget skal modernisere og forenkle lovens opbygning og formuleringer.

Forslaget til den nye lov om afgift af skadesforsikringer indeholder bl.a. bestemmelser om afgiftspligt og -satser, registrering, betaling, hæftelse, og kontrol. Det er tilstræbt, at forslagens opbygning og indhold er udformet i overensstemmelse med øvrige afgiftslove. I tråd med dette skal forslaget ses i sammenhæng med skatteforvaltningsloven og opkrævningsloven. Skatteforvaltningsloven regulerer bl.a. frister m.v. vedrørende fastsættelse af afgiftstilsvaret og godtgørelse af afgift samt klager over SKATs afgørelser. Opkrævningsloven indeholder de generelle regler for opkrævning af afgifter. Det foreslås, at opkrævningslovens bestemmelser skal gælde for lov om afgift af skadesforsikringer.

I lovudkastet er det tilstræbt kun at ændre gældende bestemmelser, i det omfang de er forældede. Som udgangspunkt er den gældende stempelafgiftslov videreført, dog er der

foretaget en sproglig revision af alle bestemmelser. Endvidere er praksis i henhold til enkelte bestemmelser kodificeret i forslaget.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Forsikringsdokument og afgiftspligt

3.1.1 Gældende ret

Stempelafgiftsloven er en dokumentbaseret lov, idet det er aftaledokumentet indeholdende et retsforhold, der stemples, f.eks. forsikringspolicer og forsikringskontrakter.

Tidspunktet for stempelpligtens indtræden er policens udstedelse, eller hvis der ikke er udstedt police stemples første præmiekvittering eller andet dokument vedrørende forsikringen.

3.1.2 Forslagets baggrund

I dag indgås aftaler om skadesforsikringer ikke alene ved papirdokumenter. For nogle forsikringsers vedkommende kan aftalen indgås digitalt, eller aftalen accepteres ved indbetaling af præmien, og den behøver ikke at skulle udskrives for at være indgået. Der kan nemt opstå tvivl om, hvordan ”oprettelse” skal fortolkes, hvornår et aftaledokument er underskrevet eller tidspunktet for afgiftspligtens indtræden.

3.1.3 Forslagets indhold

Efter forslaget skal der betales afgift på grundlag af en indgået skadesforsikringsaftale. Det er således ikke afgørende, at der er et dokument i fysisk form at betale afgift af.

Det nærmere tidspunkt for afgiftspligtens indtræden bestemmes i forhold til, hvordan forsikringsaftalen er indgået med forsikringstageren, det vil sige, om der er udstedt en police, præmiefaktura, andet dokument vedrørende aftalen, elektronisk dokument eller kun en betaling af præmien.

Stempelafgiftens anvendelsesområde bibeholdes i øvrigt uændret.

Forslaget indeholder således en afgift af *skadesforsikringer*, som gælder alle de forsikringstyper, som i henhold til bilag 7 til lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 20. august 2009, er defineret som skadesforsikringer. Der er for eksempel tale om bygningsforsikring, løsøreforsikring, erhvervsansvarsforsikring, indboforsikring, familieansvarsforsikring, personulykkesforsikring, retshjælpsforsikring samt motoransvarsforsikringer.

3.2. Afgiftens beregning

3.2.1 Gældende ret

Beregningen af afgiften påhviler parterne. Ved omregning fra fremmed valuta skal anvendes en valutakurs på tidspunktet for policens udstedelse, og ved omregning fra euro kan det også vælges at anvende en periodekurs.

3.2.2 Forslagets baggrund

I praksis er det forsikringsvirksomhederne der beregner afgiften. Størstedelen af afgiften afregnes månedligt af forsikringsvirksomheder, der har tilladelse til selv at stemple skadesforsikringsdokumenter. Det vil derfor være en administrativ fordel for forsikringsvirksomhederne, at en periodekurs også kan vælges for andre valutaer end euro.

3.2.3 Forslagets indhold

I forslaget fastslås det, at beregning og afregning af afgiften påhviler forsikringsvirksomhederne.

Ved omregning fra fremmed valuta foreslås det endvidere, at der også kan anvendes en periodekurs ved omregning fra andre valutaer end euro.

3.3. Afgiftssatser

3.3.1 Gældende ret

Der er udover afgiftssats for skadesforsikringsdokumenter, fastsat en afgiftssats på 5 kr. for kontrakter om skadesforsikringsaftaler (generalpolicer).

De gældende afgiftssatser bibeholdes uændret.

3.3.2 Forslagets baggrund

Det foreslås, at den særlige afgift på kontrakter om skadesforsikringer (generalpolicer) bortfalder, ud fra et lovmoderniseringssynspunkt, idet der også skal betales afgift efter de almindelige satser af de forsikringer, der er grundlag for kontrakterne.

3.3.3 Forslagets indhold

Afgiften på 5 kr., som betales af kontrakter, hvor der aftales forsikring af risici af en nærmere angiven art efter forudgående eller efterfølgende anmeldelse fra forsikringstager (generalpolicer), foreslås ophævet.

3.4. Betaling af afgiften

3.4.1 Gældende ret

Stempelafgiftsloven giver mulighed for at afregne afgiften ved køb af stempelmærker, der skal påklistres fysiske skadesforsikringsdokumenter og efterfølgende stemples af SKAT.

Forsikringselskaber kan ansøge om tilladelse til at berigtige afgiften uden stempeling med stempelmærker.

3.4.2 Forslagets baggrund

Den manuelle procedure for afregning af afgiften ved køb og påsætning af stempelmærker på skadesforsikringsdokumenter er utidssvarende og tidskrævende.

Proceduren med udstedelse af tilladelser opleves som administrativt tung. SKATs procedure er, at der udstedes tilladelser til at forsikringsvirksomheder kan afregne afgiften for samtlige tegnede forsikringer inden for et år, uden stempeling af det enkelte dokument.

SKATs registrering af forsikringsvirksomheder ved betaling af stempelafgift foretages i

praksis på tilsvarende måde som for andre punktafgifter. Denne fremgangsmåde for registrering bliver nu reguleret i loven, svarende til bestemmelserne i de øvrige punktafgiftslove.

Der er endvidere en række praktiske problemer med hensyn til registrering m.v. for store internationale forsikringsselskaber, der tegner forsikringer med risiko i Danmark og afregner afgiften via herboende repræsentant.

3.4.3 Forslagets indhold

Muligheden for at afregne afgiften ved køb af stempelmærker foreslås afskaffet.

Det foreslås at afregningen af afgiften skal ske af de forsikringsvirksomheder, der tegner afgiftspligtige skadesforsikringer.

Der skal ikke længere ansøges om tilladelse for at afregne. Efter forslaget skal forsikringsvirksomheder anmelde sig til registrering hos SKAT. Det fastholdes i forslaget, at det skal være lovpligtigt for udenlandske forsikringsselskaber, der ikke er etableret her i landet, at anvende en herboende repræsentant.

Loven foreslås omfattet af opkrævningslovens bestemmelser. Afgiften skal på månedlig basis angives elektronisk af forsikringsselskaberne til SKAT. Afgiften forfalder til betaling samtidig med angivelsen. Eventuelle efterfølgende korrektioner sker enten ved fradrag i angivelsen for en afgiftsperiode eller ved en efterangivelse.

Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere administrative registrerings- og regnskabsbestemmelser ved afregning af afgift for få forsikringsforhold. Det er hermed hensigten at opnå en enkel procedure til brug i de situationer, hvor der kun skal betales afgift for ganske få enkeltstående forsikringsforhold.

3.5. Godtgørelse af afgift

3.5.1 Gældende ret

Stempelafgiftsloven indeholder bestemmelser om godtgørelse af ubenyttede mærker, af benyttede mærker ved fortrydelse af forsikringen og ved for meget betalt stempelafgift.

3.5.2 Forslagets baggrund

I forslaget videreføres stempelafgiftslovens godtgørelsesbestemmelser, bortset fra bestemmelserne der vedrører stempelmærker. Derudover indeholder forslaget en bestemmelse der tilgodeser forsikringstagers mobilitet. Forslagets øvrige bestemmelser om godtgørelse er konsekvensrettelser.

3.5.3 Forslagets indhold

Efter forslaget kan forsikringsvirksomheden få godtgjort afgift helt eller delvis ved opsigelse af en forsikring, ved forsikringstagers brug af fortrydelsesretten, eller hvis forsikringspræmien må afskrives som uerholdelig. Forslaget suppleres af såvel skatteforvaltningslovens gnoptagelsesregler og opkrævningslovens regler om efterangivelse.

3.6. Hæftelse

3.6.1 Gældende ret

Stempelafgiftsloven indeholder krav om solidarisk hæftelse mellem parterne. Hvis en herboende repræsentant har underskrevet en forsikringsaftale vil denne under visse omstændigheder kunne blive solidarisk hæftende med parterne.

3.6.2 Forslagets baggrund

Stempelafgiftslovens bestemmelse om hæftelse er ikke overensstemmende med EU-retten, hvorfor forslaget indeholder en justering i overensstemmelse hermed.

3.6.3 Forslagets indhold

Forsikringsvirksomheden hæfter for afgiften. En herboende repræsentant for forsikringsvirksomheder med forretningssted uden for EØS hæfter solidarisk med forsikringsvirksomheden.

3.7. Regnskab og kontrol

3.7.1 Gældende ret

Efter stempelafgiftsloven gælder det såkaldte anholdelsessystem, hvor tinglysningsmyndigheden m.fl. kan tilbageholde dokumenter, der ikke er betalt korrekt afgift af. Systemet anvendes ikke længere. Systemet gav mulighed for at kontrollere virksomhedernes betaling af stempelafgift. Dette opvejes i dag af, at flere og flere forsikringsvirksomheder benytter sig af muligheden for at få tilladelse til at afregne elektronisk. Til tilladelsen har SKAT hjemmel til at knytte tilsyns- og kontrolbestemmelser, herunder bestemmelser om krav til afgiftsregnskabet.

3.7.2 Forslagets baggrund

De kontrolbeføjelser, der er indsat i lovforslaget, er en konsekvens af, at der nu alene er hjemmel til elektronisk afregning. Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i andre afgiftslove.

3.7.3 Forslagets indhold

Forslaget indeholder direkte hjemlede kontrolbestemmelser. Hvis det skønnes nødvendigt, har SKAT således til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn hos virksomhederne eller disses repræsentanter og til at efterse virksomhedernes eller repræsentanternes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller andre medier.

3.8. Afgiftsfritagelser

3.8.1 Gældende ret

Stempelafgiftsloven hjemler afgiftsfritagelser f.eks. ved indtræden af ny forsikringstager eller f.eks. for bestemte typer forsikringer. Endvidere indeholder stempelafgiftsloven andre afgiftsfritagelser, f.eks. når der sker forlængelse af eller ændringer i en eksisterende forsikringsaftale under visse betingelser.

3.8.2 Forslagets baggrund

Ud over de i stempelafgiftsloven hjemlede fritagelsesbestemmelser, foreslås der yderligere 3

bestemmelser om afgiftsfritagelser. Dette er begrundet i lovmodernisering, præcisering af praksis og af konkurrencemæssige hensyn. Sidstnævnte gælder for afgiftsfritagelse for genforsikringskontakter.

3.8.3 Forslagets indhold

I forslaget videreføres stempelafgiftslovens afgiftsfritagelser. Derudover foreslås der af konkurrencemæssige hensyn afgiftsfritagelse for genforsikringskontrakter. Der foreslås afgiftsfritagelse for skadesforsikringer vedrørende tab af arbejdsevne, for de forsikringer der kun kan oprettes i et livsforsikringsselskab, dette er gældende lov i forhold til et tidligere ændringsforslag (lov nr. 383 af 2. juni 1999) til stempelafgiftsloven. Endelig foreslås der afgiftsfritagelse for lystfartøjsforsikringer, der er afgiftspligtige efter lov om afgift af lystfartøjsforsikringer. Loven omhandler visse kaskoforsikringer.

3.9. Strafbestemmelser

3.9.1 Gældende ret

Stempelafgiftsloven indeholder strafbestemmelser, der knytter sig til at stempelafgiftsloven er dokumentbaseret. Endvidere er bestemmelserne i dag indeholdt af opkrævningslovens bestemmelser.

3.9.2 Forslagets baggrund

I forslaget er foreslået sanktioner for overtrædelse af nye bestemmelser, der er en følge af, at der kun kan afregnes elektronisk efter forslaget. Forslagets strafbestemmelse svarer til strafbestemmelser i andre afgiftslove der som disse suppleres af opkrævningslovens straf- og sanktionsbestemmelser.

3.9.3 Forslagets indhold

Forslaget viderefører den ene af de 2 strafbestemmelser, der er i den gældende stempelafgiftslov, dog justeret i forhold til digitalisering. Bestemmelsen hjemler bødestraf ved bl.a. forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af forslagets bestemmelser om afregning. Bestemmelsen er udvidet til også at hjemle bødestraf ved bl.a. forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af forslagets bestemmelser om registrering og regnskab.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Samlet skønnes provenutabet som følge af dette lovforslag til under 5 mio. kr. årligt.

Efter nuværende regler betales en afgift på 50 kr. pr. genforsikring. Antallet af genforsikringskontrakter skønnes til ikke at overstige 10.000 om året. Idet der er tale om en relativ beskeden stykafgift, skønnes provenutabet som følge heraf ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Med forslaget ophæves en skattesanktion i form af afgift ved genforsikring. En skattesanktion er det modsatte af en skatteudgift. Efter de gældende regler indebærer afgift af genforsikring en form for dobbeltregulering, idet der ved genforsikring betales afgift to gange af det, der er forsikret i første omgang. Med forslaget ophæves denne dobbeltregulering (skattesanktion). Størrelsen af skattesanktionen svarer til provenutabet heraf.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Samlet set medfører forslaget en besparelse på 1 årsværk i løbende administration.

Implementerings- og vejledningsopgaven svarer til 2 årsværk i ikrafttrædelsesåret, dvs. 2011.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Som følge af ophævelse af afgift ved genforsikring, opnår forsikringsselskaber en besparelse på 50 kr. pr genforsikringskontrakt. Samlet vurderes denne besparelse dog at være af mindre betydning.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Ingen

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget notificeres som udkast efter direktiv 98/34/EF (Informationsproceduredirektivet) med senere ændringer, særligt som følge af ændringerne i angivelsesperioden for så vidt angår skadesforsikringsafgiften, samt ændringerne i reglerne for herboende repræsentanter, se nedenfor.

EU-kommissionen (herefter Kommissionen) har i en fortolkningsmeddelelse (EU-tidende 2000, C-43/5) udtalt sig om brugen af herboende repræsentanter. Det fremgår her, at det er tilladt for et værtsland at stille krav om, at udenlandske forsikringsselskaber, som ikke er etableret i værtslandet, udpeger en repræsentant, som har ophold i værtslandet - altså en herboende repræsentant. Værtslandet kan på den måde sikre, at landets egen lovgivning overholdes, og at der finder skatteopkrævning sted.

Kommissionen anfører dog samtidig, at et krav om en herboende repræsentant skal være i overensstemmelse med de EU-retlige grundprincipper, særligt proportionalitets- og nødvendighedskravet, samt reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser.

Kravet om herboende repræsentanter i stempelafgiftsloven må antages at være i overensstemmelse med de EU-retlige grundprincipper. Kravet er den mindst indgribende måde, hvorpå SKAT kan opnå et fuldt overblik over de forsikringsvirksomheder, der indgår forsikringsafgiftspligtige aftaler.

I den ovennævnte meddelelse udtaler Kommissionen sig ikke direkte om kravet om, at de

herboende repræsentanter skal hæfte solidarisk med forsikringsselskabet. Til gengæld har EU-Domstolen (herefter Domstolen) udtalt sig herom i sag C-522/04. Sagen angik belgisk forsikringslovgivning, som blandt andet krævede, at udenlandske forsikringsselskaber, der ikke havde hjemsted i Belgien, udpegede en ansvarlig repræsentant, der var hjemmehørende i Belgien, og som personligt og skriftligt overfor den belgiske stat forpligtede sig til at betale den årlige skat på forsikringsaftaler. Begrundelsen for den belgiske regel var udelukkende at sikre betaling af den årlige skat samt eventuelle renter og bøder.

Domstolen henviste til, at den belgiske lovgivning indeholdt regler, hvorefter forsikringstager personligt hæftede for skatten på den indgåede forsikringsaftale, når den pågældende aftale var indgået med et forsikringsselskab, der ikke havde hjemsted i Belgien og heller ikke havde hverken agentur, filial eller ansvarlig repræsentant af nogen art i Belgien. Endvidere henviste Domstolen til, at de øvrige medlemslande i forbindelse med opkrævning af skatten hos udenlandske selskaber var forpligtet til at yde Belgien gensidig bestand. På denne baggrund konkluderede Domstolen, at belgisk lovgivning indeholdt egnede midler til at sikre formålet om betaling af skatten, der greb mindre ind i den fri udveksling af tjenesteydelser end pligten til at udpege en solidarisk hæftende repræsentant.

Det kan ud fra ovenstående domspraksis udledes, at et krav om, at herboende repræsentanter skal hæfte solidarisk med forsikringsselskaber, er underlagt en streng proportionalitets- og nødvendighedsvurdering.

Med hensyn til adgangen til at opkræve forsikringsafgifter må det anføres, at SKAT – ligesom tilfældet var med belgisk lovgivning – vil have tilsvarende muligheder herfor, hvad enten den solidariske hæftelse kræves mellem forsikringsselskabet og den herboende repræsentant eller mellem forsikringsselskabet og forsikringstager. Særligt når det samtidig tages i betragtning, at Danmark har mulighed for at anmode de øvrige medlemslande om bistand til opkrævning af afgiften, jf. Rådets direktiv af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, artikel 3, stk. 1, 6. led, litra d.

Som følge af ovenstående ophæves kravet i stempelafgiftslovens § 31, stk. 1, 2. pkt., om solidarisk hæftelse mellem et forsikringsselskab, der ikke er etableret i Danmark, og den herboende repræsentant for virksomheder med forretningssted inden for EU. Forslaget tilpasses, så de EU-retlige grundprincipper, særligt den fri udveksling af tjenesteydelser og proportionalitets- og nødvendighedsvurdering, overholdes.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Udover relevante ministerier og styrelser er lovforslaget sendt i høring hos Advokatrådet, Danmarks Nationalbank, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, DI, Dansk Told & Skatteforbund, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring & Pension, Kommunernes Landsforening, Skattechefforeningen, Skatterevisorforeningen og Skatteborgerforeningen.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Samlet set medfører forslaget en besparelse på 1 årsværk i løbende administration.	Implementerings- og vejledningsopgaven svarer til 2 årsværk i ikrafttrædelsesåret, dvs. 2011.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>Som følge af ophævelse af afgift ved genforsikring opnår forsikringsselskaber en besparelse på 50 kr. pr genforsikringskontrakt. Samlet vurderes denne besparelse dog at være af mindre betydning.</p> <p>Forslaget har været sendt i høring hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering, som vurderer, at forslaget ikke vil have nævneværdige erhvervsøkonomiske konsekvenser for virksomhederne.</p>	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.</p>	
Administrative	Ingen	Ingen

konsekvenser for borgerne		
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget notificeres som udkast efter direktiv 98/34/EF (Informationsproceduredirektivet) med senere ændringer. Forslaget er tilpasset de EU-retlige grundprincipper, særligt den fri udveksling af tjenesteydelser og proportionalitets- og nødvendighedsvurdering med hensyn til kravet om, at udenlandske forsikringsselskaber, der ikke er etableret i Danmark, anvender herboende repræsentanter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Til § 1

Forslagets § 1 er en sammenskrivning og omformulering af §§ 1, 5, 7 og 9 i stempelafgiftsloven.

I lov om afgift af skadesforsikring skal begrebet skadesforsikringsaftale forstås som en aftale, hvor forsikringsvirksomheden overtager den økonomiske risiko for en uvis begivenheds indtræden mod et vederlag (præmie).

Efter forsikringsaftalelovens § 35 kan enhver lovlig interesse, der lader sig ansætte i penge, være genstand for skadesforsikring. Forsikringen kan tegnes for forsikringstagerens eller tredjemands interesse.

En aftale om skadesforsikring betragtes i overensstemmelse med gældende lovs § 9 som "et retsforhold". En forsikringspolice kan indeholde flere aftaler om skadesforsikring/retsforhold. Hver skadesforsikringsaftale udgør et afgiftsgrundlag. Endvidere kan hver aftale om skadesforsikring indeholde aftale om dækning ved en eller flere forsikringsbegivenheder.

En indboforsikring er et eksempel på en skadesforsikringsaftale. Forsikringen dækker familiens indbo, f.eks. møbler, tøj, cykler og computere mod en uvis forsikringsbegivenheds indtræden. Indboet er i forsikringsaftalen dækket, hvis forskellige forsikringsbegivenheder indtræder, eksempelvis tyveri eller skader ved brand eller vandskader.

Når en forsikringsaftale indeholder flere forskellige forsikringsbegivenheder, der kan medføre dækning i henhold til aftalen, er der tale om en kombineret forsikring, f.eks. når indboet i en indboforsikring er dækket i tilfælde af tyveri, skader ved brand eller vandskader.

Som andre eksempler på aftaler om skadesforsikring kan nævnes bygningsforsikring, løsøreforsikring, erhvervsansvarsforsikring, husstandsansvarsforsikring, lovpligtig ansvarsforsikring på motorkørekøjer, kaskoforsikring på motorkøretøjer, personulykkesforsikring og retshjælpsforsikring.

Ved udstedelse af forsikringspolice til forsikringstageren samles ofte flere forsikringsaftaler i

samme police under forskellige benævnelser. En familieforsikring er et eksempel på flere skadesforsikringsaftaler samlet i en police. Forsikringen dækker familiens indbo (indboforsikring) og erstatningsansvar for familiens medlemmer (ansvarsforsikring). Hertil kan desuden være tilknyttet en retshjælpsforsikring.

Som andre eksempler på policer, hvor der kan være samlet flere forsikringsaftaler i samme police kan nævnes motorkøretøjsforsikring (ansvars- og kaskoforsikring) og lystfartøjsforsikring (ansvars- og kaskoforsikring).

Livsforsikringer er ikke omfattet af lovforslaget, idet livsforsikringer ikke er stempelpligtige efter den gældende stempelafgiftslov.

Forslaget indeholder hjemmel til at gøre genforsikringskontrakter afgiftsfri, jf. forslaget § 9, stk. 1, nr. 7. Herved ligestilles danske og udenlandske forsikringsvirksomheder med hensyn til genforsikringskontrakter, idet den nugældende stempelafgiftslov alene hjemler afgiftspligt for danske genforsikringskontrakter, jf. § 1, stk. 1, nr. 1.

I stk. 1, nr. 1, bestemmes det, at der er afgiftspligt af skadesforsikringsaftaler, som indgås her i landet. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 2. Afgiftspligtig er de forhold, hvor risikoen er placeret her i landet, samt de forhold, hvor risikoen er placeret i et land, som ikke er omfattet af aftalen om det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). Stk. 1 omfatter således ikke de situationer, hvor forsikringsaftalen er indgået med en forsikringsvirksomhed, der er beliggende i Danmark, men hvor risikoen er placeret i et andet EØS-land.

I stk. 1, nr. 2, bestemmes, at der er afgiftspligt for skadesforsikringsaftaler, for hvilken risikoen er placeret her i landet, uanset hvor de er indgået.

Den nuværende stempelafgiftslovs § 1, stk. 1, nr. 3, udgår, da denne ikke længere er relevant, fordi afgiften overgår fra at være en dokumentafgift til at være en afgift på indgåede skadesforsikringsaftaler.

Stk. 2 er i overensstemmelse med de gældende regler og en undtagelse til stk. 1, nr. 1. I stk. 2 bestemmes, at såfremt risikoen efter stk. 1 er placeret i en anden stat, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er forsikringen ikke omfattet af afgiftspligt her i landet, uanset hvor forsikringen tegnes. Bestemmelsen er i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/49/EØF, som i artikel 46 fastslår, at forsikringsaftaler udelukkende må pålægges afgift i det land, hvor risikoen består, herefter benævnt risikolandet. Efter Rådets direktiv 88/357/EØF, artikel 2, d defineres risikolandet således:

- Den medlemsstat, hvor genstanden befinder sig, såfremt forsikringen dækker enten fast ejendom eller fast ejendom og indbo, i det omfang indboet er dækket af samme forsikringspolice
- Den medlemsstat, hvor registreringen er sket, såfremt forsikringen dækker transportmidler af enhver art
- Den medlemsstat, hvor forsikringstageren har indgået aftalen, hvor der er tale om en aftale med en varighed på højst fire måneder vedrørende risici i forbindelse med rejser eller ferie, uanset hvilken forsikringsklasse der er tale om
- Den medlemsstat, hvor forsikringstageren har sin sædvanlige bopæl eller, hvis

forsikringstageren er en juridisk person, den medlemsstat, hvor den i aftalen omhandlede virksomhed er beliggende, i alle de tilfælde, som ikke udtrykkeligt er omhandlet i de foregående led

Begrebet ”risiko” i denne lov skal fortolkes i overensstemmelse med artikel 2 d i direktiv 88/357/EØF.

Til § 2

I henhold til gældende § 2 i stempelafgiftsloven indtræder pligten til at betale stempelafgift som hovedregel ved udstedelse af en forsikringspolice. I gældende § 64, stk. 2 tages der højde for den situation, hvor der ikke udfærdiges police eller forsikringskontrakt, idet der så skal ske afgiftsberigtigelse ved første præmiekvittering eller andet dokument.

I § 2 videreføres disse principper. Efter forslaget st. 1 vil afgiftspligten indtræde på tidspunktet for fremsendelse af forsikringspolice.

Efter forslaget st. 2 indtræder afgiftspligten ved udstedelse af præmiefaktura, hvis der ikke sendes en forsikringspolice inden eller samtidig med præmiefakturaen.

Efter forslaget st. 3 indtræder afgiftspligten på tidspunktet for modtagelse af en indbetaling i henhold til en tegnet forsikringsaftale, uanset der ikke samtidig udstedes en egentlig forsikringspolice eller præmiefaktura.

Til § 3

§ 3 er en omformulering af den gældende § 1, stk. 3, og § 5. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden. Der er særlige undtagelsesbestemmelser i forslaget st. 2, § 10 og § 11.

For ændringer til en forsikringsaftale, hvor der er tale om et nyt retsforhold, skal der betales afgift som en ny aftale om skadesforsikring, f.eks. ved forlængelse af en forsikringsaftale efter udløbet af den periode, for hvilken forsikringsaftalen var gældende.

Hvis der efter afgiftspligtens indtræden sker en ændring i forsikringsaftalen, der vedrører en udvidelse af den forsikrede genstand/interesse og det medfører et ændret afgiftsgrundlag, skal der kun betales afgift af selve ændringen, efter forslaget st. 1. Dette svarer til gældende lovs § 5.

Hvis der indtræder en ny forsikringsgiver eller forsikringstager, efter at afgiftspligten er indtrådt, skal der derimod betales afgift af forsikringen, som ved en nytegnede forsikring. Det vil sige, at der skal betales fuld afgift af aftalen. § 11 indeholder hjemmel til under konkrete omstændigheder at fravige denne hovedregel.

Til § 4

Stk. 1 fastsætter afgiftssatser for skadesforsikringer omfattet af afgiftspligten efter § 1. Stk. 1

er en omformulering af § 66, stk. 1, i stempelafgiftsloven. Efter den gældende lovs § 66, stk. 1, er der fastsat afgiftssatser for skadesforsikringer, der er afgiftspligtige efter stempelafgiftslovens § 1.

Afgiften beregnes af præmien for et helt år. Hvis forsikringens løbetid er kortere end et år, beregnes afgiften af præmien for den/de måned(er), som forsikringsaftalen omfatter.

Parterne i en tidsbegrænset forsikringsaftale kan på et senere tidspunkt forlænge forsikringsaftalen vedrørende det samme forhold uden betaling af ny afgift, når forlængelsen er sket inden ophør af det oprindelige retsforhold, jf. lovforslagets § 10. Sker der samtidig forhøjelse af det afgiftsgrundlag, der tidligere er betalt afgift af, skal der betales afgift af forhøjelsen efter lovforslagets § 4, stk. 2.

Oprundingsreglen på 25 øre i stempelafgiftslovens § 66, stk. 1, sidste pkt., foreslås ændret, dels fordi bestemmelsen ikke længere er tidssvarende, og dels fordi muligheden for at afregne afgiften ved køb af stempelmærker foreslås afskaffet. Det er valgfrit, hvilken afrundningsmetode der anvendes.

Stempelafgiftslovens § 67, der relaterer sig til § 66, foreslås afskaffet. § 67 pålægger en afgift på 5 kr. af kontrakter (generalpolicer), hvor der aftales forsikring af risici af en nærmere angiven art efter forudgående eller efterfølgende anmeldelse fra forsikringstager. Ud over de 5 kr. pr. kontrakt skal der svares afgift efter stempelafgiftslovens § 66. Ved afskaffelse af denne afgift for generalpolicer vil der alene skulle svares afgift efter lovforslagets § 4 for generalpolicer.

Stk. 2 er en videreførelse af § 10, stk. 2, 2. pkt., i stempelafgiftsloven. Ved forhøjelse af afgiftsgrundlag for en forsikringsaftale, der tidligere er betalt afgift af, skal der betales afgift af forhøjelsen. Hvis der eksempelvis er aftalt indeksering af forsikringssummen eller præmien, beregnes afgift af forhøjelsen. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden.

Stk. 3 bestemmer, at valget af afgiftsgrundlag er gældende for hele forsikringsforholdets varighed. Dette er en præcisering, som allerede fremgår af administrativ praksis, jf. Skatteministeriets Meddelelse nr. 120, 1985. Samtidig fastslås det i bestemmelsen, at told- og skatteforvaltningen efter anmodning kan give tilladelse til at ændre valget af afgiftsgrundlag, hvis der er tale om en samlet ændring af beregningsmetode for en hel gruppe af forsikringer.

I *stk. 4* videreføres maksimumsafgiften på 8 kr. af motoransvarsforsikringer, der i den nugældende lov er hjemlet i stempelafgiftslovens § 66, stk. 2. Afgiften beregnes på samme måde som for andre forsikringsaftaler, hvor der beregnes afgift af præmien, dog opkræves maksimalt 8 kr.

Til kapitel 2

Til § 5

Bestemmelsen er en revision af § 20, stk. 1, i stempelafgiftsloven.

Stempelafgiftslovens § 20, stk. 1, bestemmer, at det påhviler parterne i et retsforhold, hvorom der er oprettet et stempelpligtigt dokument, at sørge for, at dokumentet inden stemplingsfristens udløb bliver stemplet, og at der således betales afgift.

Da stempelmærkeordningen udgår med dette forslag, og den nuværende mulighed for elektronisk angivelse ændres til obligatorisk elektronisk angivelse for forsikringsafgiften, foreslås det at hovedreglen bliver, at forsikringsvirksomhederne er den part, der afregner afgiften, jf. forslaget § 5. Bestemmelsen suppleres af reglen om hæftelse i lovforslaget § 16.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1* at indføre registreringspligt for alle skadesforsikringsvirksomheder. Det svarer reelt til SKATs praktiske håndtering af stempelafgiftslovens § 70, hvor der allerede i dag sker en registrering til brug for afregning af afgiften.

Da det foreslås at opkrævningslovens bestemmelser skal gælde for opkrævning af skadesforsikringsafgiften, medfører dette, at der kan kræves sikkerhedsstillelse, jf. opkrævningslovens § 11.

Stk. 2 er en omformulering af § 70 A i stempelafgiftsloven. Bestemmelsen foreskriver krav om udpegning af en herboende repræsentant for virksomheder, der ikke har forretningssted i Danmark. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden.

Stk. 3 er en ny bestemmelse, som svarer til formuleringen i momslovens § 47, stk. 5, der medfører pligt til at meddele SKAT om diverse ændringer i registreringsforholdet.

I *stk. 4* foreslås det at give skatteministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for afregning og registrering af visse virksomheder, der alene har begrænsede afgiftspligtige aktiviteter i Danmark. Baggrunden for bemyndigelsen er, at det er administrativt meget tungt både for forvaltningen og disse virksomheder at lade sig registrere efter den sædvanlige metode, dvs. med månedlige angivelser m.v., hvis der kun er behov for en engangsregistrering.

Bemyndigelsen skal anvendes til at fastsætte regler for en afregningsprocedure, der gør det muligt at afregne afgiften på enkelte forsikringsaftaler ved at indsende en angivelse af afgift og foretage en bankoverførsel uden at være registreret for afregning af afgiften. Denne mulighed er tiltænkt anvendt af de virksomheder, som kun i enkeltstående tilfælde skal afregne afgift. Det skal dog også være muligt for forsikringstagere at afregne afgift på enkelte forsikringsaftaler ved at anvende denne afregningsprocedure.

Endvidere skal bemyndigelsen anvendes til indførelse af en ny særskilt angivelsesblanket til angivelse af få eller lejlighedsvis afgiftspligtige forsikringsaftaler samt krav til den dokumentation, som skal indsendes i forbindelse med bankoverførelsen. Bemyndigelsen skal tillige give mulighed for at fastsætte længere afgiftsperiode end 1 måned.

Til kapitel 3

Til § 7

I *stk. 1* foreslås det, at afgiftsperioden fastsættes til en måned. Dette svarer til princippet i de øvrige punktafgiftslove.

Af *stk. 2* fremgår, hvornår afgiftspligten indtræder. Det afgiftspligtige grundlag omfatter forsikringssummer og præmier, jf. § 4, for de forsikringsaftaler, hvor afgiftspligten er indtrådt i den pågældende måned. Det afgiftspligtige grundlag omfatter tillige forhøjelser af forsikringssummer og præmier vedrørende ændringer i forsikringsaftaler, jf. forslagets § 4, stk. 2.

Ved præmien forstås forsikringstagers vederlag for forsikringsvirksomhedens overtagelse af risikoen.

Vælger den afgiftspligtige at beregne afgiften af præmien, beregnes afgiften af præmien for ét år, uanset at forsikringen er tegnet for en periode, der er længere end ét år.

Ved forsikringssummen forstås den sum, der i forsikringsaftalen angives som den, for hvilken forsikringen dækker. Forsikringssummen for den forsikrede interesse er således fastlæggelsen af et størstebeløb af forsikringsvirksomhedens juridiske forpligtigelser over for forsikringstager i tilfælde af en eller flere forsikringsbegivenheders indtræden.

Når der tegnes en skadesforsikring for en genstand/interesse med dækning for flere forskellige forsikringsbegivenheder, er der tale om en kombineret forsikring. En kombineret forsikring er f.eks. en ejendomsforsikring, hvor ejendommen er forsikret mod hærværk, tyveri og brand.

Vælger den afgiftspligtige at beregne afgift af forsikringssummen, beregnes afgiften af den sum, der i forsikringsaftalen angives som den maksimale sum for den forsikrede interesse i tilfælde af, at de forsikringsbegivenheder indtræder, som nærmere er angivet i forsikringsaftalen.

Dette gælder også, selv om der i forsikringsaftalen til de enkelte forskellige begivenheders indtræden kan være aftalt forskellige største dækningssummer. Der kunne f.eks. være tale om en ejendomsforsikring, der omfatter dækning ved hærværk, tyveri og brand.

De forskellige dækningssummer, som er knyttet til forskellige forsikringsbegivenheder i aftalen, skal således ikke sammenlægges idet afgiften skal beregnes af den maksimale forsikringssum for den forsikrede interesse.

Når der i en forsikringsaftale, herunder en kombineret forsikringsaftale, ikke er aftalt et maksimalt beløb, der vil kunne komme til udbetaling i forsikringsperioden, i det tilfælde at den forsikrede genstand/interesse udsættes for en eller flere konkurrerende forsikringsbegivenheder, kan afgiftsgrundlaget ansættes efter forslagets § 7, stk. 3.

I de tilfælde hvor præmien er valgt som grundlag for afgiftsberegningen for en forsikringsaftale, herunder en kombineret forsikringsaftale, beregnes afgiften af den faktiske præmie, som forsikringstager betaler for forsikringsaftalen.

Hvis der ikke er fastsat en forsikringssum eller en skønnet forsikringssum for en konkret del af en forsikret interesse, kan der anvendes en kombination af afregningsprincipper, dvs. forsikringssum og præmie, ved beregning af afgiften for skadesforsikringen. Det kunne f.eks. være en ulykkesforsikring, hvori der fremgår en forsikringssum (sum-beregning) samt en tandskadedækning med ubegrænset dækning (præmie-beregning).

Hvis en forsikringsgiver og en forsikringstager har indgået flere forskellige forsikringsaftaler f.eks. indboforsikring, ulykkesforsikring og ejendomsforsikring, kan den afgiftspligtige vælge forskellige afgiftsgrundlag ved afregning af afgiften for de forskellige forsikringsaftaler. Der kan eksempelvis vælges forsikringssum som grundlag for afregning i forhold til indboforsikring og præmie som grundlag for afregning i forhold til ejendomsforsikring.

Ved forslagets *stk. 3* videreføres gældende lovs § 16, hvorefter der er hjemmel til at skønne en forsikringssum.

Når der i en forsikringsaftale, herunder i en kombineret forsikringsaftale, ikke er angivet et maksimalt beløb, der vil kunne komme til udbetaling i forsikringsperioden, i det tilfælde en forsikret ting eller interesse udsættes for en forsikringsbegivenhed eller flere konkurrerende forsikringsbegivenheder, kan afgiftsgrundlaget ansættes efter forslagets § 7, stk. 3.

Det skal fremgå af forsikringsvirksomhedens regnskab, hvilket afgiftsgrundlag der er anvendt ved beregning af afgiftsbeløbet, jf. *forslaget § 13, stk. 1, 2. pkt.* Endvidere skal skønnet fremgå af præmiefaktura eller forsikringsaftale, jf. forslagets § 13, stk. 2, 2. pkt.

Til § 8

Bestemmelsen er en udvidelse af princippet i stempelafgiftslovens § 13, stk. 2, som udelukkende omhandler omregning fra euro til danske kroner.

Forslaget sikrer en ensartet omregning af fremmed valuta i forbindelse med overgangen til obligatorisk elektronisk angivelse og er i overensstemmelse med den praksis, som allerede er anlagt af SKAT.

I forhold til de nugældende regler bestemmes det endvidere, at hvis der ikke er fastsat en officiel middeltkurs for den pågældende valuta, benyttes en sælgerkurs som fastsat af et pengeinstitut indenfor de seneste 14 dage forud for policens udstedelse.

Til kapitel 4

Til § 9

Nr. 1, 2, 3, 4, 5 og 6, er en videreførelse af § 69, stk. 1, nr. 1, 2, 3, 4, 5 og 6, i stempelafgiftsloven. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden. Forslagets nr. 7, og 8 er en præcisering af gældende praksis.

Ved nr. 1 fritages forsikringer fra afgift, hvis forsikringen tegnes af en gensidig

skadesforsikringsvirksomhed, der ikke er undergivet finanstillsynets tilsyn efter lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af loven om finansiel virksomhed (§§ 294-303), hvilke kriterier der skal være opfyldt, for at det gensidige forsikringsselskab ikke skal være undergivet tilsyn. Kriterierne vedrører vedtægternes indhold, forsikringsvirksomhedens geografiske forretningsområde og størrelsen af virksomhedens samlede forsikringssum.

Nr. 2 er en videreførelse af § 69, stk. 1, nr. 2, i stempelafgiftsloven, dog er "lov om arbejdsskade-forsikring" ændret til "lov om arbejdsskadesikring" (Lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 nr. 848 om arbejdsskadesikring). Formålet med denne lov er at yde erstatning og godtgørelse til tilskadekomne eller deres efterladte ved arbejdsskade. Forsikringer, der tegnes i henhold loven, er afgiftsfri.

Nr. 3 i forslaget er en præcisering af stempelafgiftslovens § 69, stk. 1, nr. 3. I § 69, stk. 1, nr. 3 fritages sø- og transportforsikring samt luftfartsforsikring for afgift. Ved forslagens nr. 3 præciseres, at det er sø-, transport- og luftfartsforsikringer, der tegnes i forbindelse med erhverv. Præciseringen er udtryk for praksis. Det betyder, at f.eks. en ansvarsforsikring tegnet i forbindelse med et lystfartøj er afgiftspligtigt jf. forslagens § 1, hvorimod en ansvarsforsikring tegnet af ejer af lystfartøjet i forbindelse med udleje af lystfartøjet er afgiftsfri, jf. forslagens § 9, nr. 3.

Af forsikringsaftaleloven fremgår, at en søforsikring er en forsikring mod fare under søtransport. Forsikringen omfatter både skib og gods og dertil knyttet interesse, under transport på havet, på søer, på floder, kanaler og på andre vandveje. Omfatter forsikringen også forsikring mod fare ved transport eller ophold på land i forbindelse med søtransporten, er hele forsikringen at anse som en søforsikring.

Forsikring, der knytter sig til et skib, der er på bedding, i dok eller som i øvrigt er stilleliggende, samt forsikring af gods i sådant skib, anses også for søforsikring.

En transportforsikring omfatter almindeligvis både forsikring af varer under forsendelse samt det ansvar, som transportører, ekspeditører, godsterminaler m.v., har for varerne under forsendelsen.

En luftfartsforsikring omfatter kaskoforsikring, der dækker tab af eller skade på fly, der befinder sig i luften, på jorden, i vandet eller i hangar. Endvidere omfatter luftfartsforsikring ansvarsforsikring for skade på tredjemand.

Nr. 4 fritager kredit- og kaufionsforsikringer for afgift. En kredit- og kaufionsforsikring er karakteriseret ved, at forsikringsvirksomheden påtager sig risikoen for en persons eller et selskabs betalingsevne og betalingsvilje. Fritagelse er en følge af, at stempelpligten for garanti- og kaufionsdokumenter er bortfaldet pr. 1. januar 2000. (De 2 forsikringer defineres som i forsikringsklasse 14 og 15 i bilag 7 til lov om finansiel virksomhed).

Nr. 5 er sprogligt ændret i forhold til stempelafgiftslovens § 69, stk. 1, nr. 5. Ændringen er en konsekvens af, at afgiften ikke længere er dokumentbaseret. Nr. 5 hjemler afgiftsfrihed for aftaler om overdragelse af erstatningskrav til den forsikringsvirksomhed, der har dækket skaden. Reglen er begrundet i, at forsikringsvirksomheden indtræder i den forsikredes ret i tilfælde af udbetalt erstatning.

Ved nr. 6 fritages forsikringer for afgift, når forsikringssummen ikke overstiger 12.000 kr. Det er typisk forbrugerforsikringer på forbrugsgoder f.eks. elektroniske apparater.

I lovforslagets foreslås, at genforsikringskontrakter gøres afgiftsfri. Hjemlen er indsat i § 9, nr. 7.

En genforsikringskontrakt er en aftale mellem to forsikringsvirksomheder om, at den ene forsikringsvirksomhed forsikrer en del af sin indtegnede risiko i den anden forsikringsvirksomhed (reassurance). Efter § 68 i stempelafgiftsloven stemples en genforsikringskontrakt i dag med 50 kr. Dette gælder dog kun genforsikringskontrakter, der er oprettet i Danmark, jf. stempelafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1.

Genforsikringskontrakter anses ikke for at være direkte tegnede i skadesforsikringsvirksomheder. Genforsikringskontrakter tegnet i andre lande er derfor ikke omfattet af afgiftsplikten, jf. stempelafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 2.

Genforsikringskontrakter er ikke omfattet af Rådets direktiv 73/239/EØF og Rådets direktiv 88/357/EØF (1. og 2. skadesforsikringsdirektiv).

Forslaget om fritagelse af genforsikringskontrakter omfatter ikke den situation, hvor flere forsikringsvirksomheder i samme police påtager sig en forholdsmæssig dækning af en risiko (co-assurance).

I nr. 8 hjemles afgiftsfrihed for skadesforsikringer vedrørende tab af arbejdsevne (invalidforsikringer), der ikke kan tegnes i et skadesforsikringsselskab.

Syge- og ulykkesforsikringer er omfattet af lovforslagets §§ 1 og 3, i det omfang forsikringen ikke er omfattet af den afgiftsfrihed, der blev hjemlet ved vedtagelse af L209 (Lov nr. 383 af 2. juni 1999) for visse invalidforsikringer omfattet af lovbekendtgørelse nr. 1120 af 10/11 2006 om beskatning af pensionsordninger m.v. (oprindeligt lov nr. 1122 af 21. december 1994). Afgiftsfritagelsen omfatter ikke andre forsikringer for tab af arbejdsevne, der i stedet kan overføres eller oprettes i en skadesforsikringsvirksomhed. Det er således uden betydning for afgiftsplikten, om forsikringen er tegnet i et livsforsikringsselskab eller et skadesforsikringsselskab.

I nr. 9 foreslås, at forsikringer på lystfartøjer gøres afgiftsfri, i det omfang, de er afgiftspligtige efter lov om afgift af lystfartøjsforsikringer (Lovbekendtgørelse nr. 1082 af 10. november 2005). Lovmoderniseringen er begrundet i, at der herved undgås, at der skal betales afgift i henhold til 2 love om forsikringsafgift.

Til § 10

§ 10 er en videreførelse af stempelafgiftslovens § 10, stk. 2. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden. Det gælder for stk. 1 og stk. 2, at der skal være tale om en forsikringsaftale, der tidligere er afgiftsberigtiget.

Afgiftsfrihed efter *stk. 1* gælder kun selve forlængelsen af en forsikringsaftale mellem samme parter og samme dækkede interesse og risiko. Forlængelsen skal være aftalt og meddelt forsikringstager inden ophør af den eksisterende aftale. Hvis der samtidig sker forhøjelse af afgiftsgrundlaget (forsikringssum eller præmie), skal der betales afgift af forhøjelsen, jf. lovforslagets § 4, *stk. 2*.

Bestemmelsen i *stk. 2* omfatter ændringer i indholdet af en forsikringsaftale med samme parter og for samme forsikrede interesse, når ændringen kunne have været omfattet af den oprindelige forsikringsaftale, på tidspunktet hvor den oprindelige afgiftspligt indtrådte, uden at ændringen ville have medført en højere afgift.

Et eksempel kunne være, hvis en ejendomsforsikring med rørskadetækning erstattes af en svampe- og insektdækning inden for samme forsikringssum og præmie. Der ville ikke skulle afregnes afgift på ny, da der er tale om samme genstand. Den oprindelige forsikring kunne have været tegnet med det nu ændrede indhold uden yderligere afgift, og den nye dækning erstatter den gamle. Der er ikke sket en udvidelse af den forsikrede interesse eller risiko.

Endvidere omfatter afgiftsfriheden en ændring vedrørende samme forsikrede interesse, f.eks. hvis en forsikringsaftale indeholder en konkret defineret varegruppe/interesse, og der sker udskiftning af en eller flere af de forsikrede genstande/interesser. Det er en betingelse, at ændringen sker inden for samme forsikringssum og præmie.

Eksempelvis kan en virksomhed med en fællespolice, der dækker et bestemt antal varebiler, afgiftsfrit udskifte en gammel bil med en ny, hvis det sker inden for samme forsikringssum og præmie.

Til § 11

Bestemmelsen hjemler afgiftsfrihed, når forsikringsgiver eller forsikringstager ændres i en forsikring efter afgiftspligtens indtræden.

Bestemmelsens *stk. 1 og 2* er en videreførelse af stempelafgiftslovens § 53.

I *stk. 1* videreføres princippet i stempelafgiftslovens § 53, *stk. 1*. Bestemmelsen er ajourført, så afgiftsfriheden fremover gælder ved ændring i en forsikringsaftale og ikke ved oprettelse af et dokument. Der er ikke tilsigtet yderligere ændringer i retstilstanden.

Forslagets *stk. 1* bestemmer, at omdannelse af en gensidig forsikringsforening til aktieselskab efter fusionsskattelovens § 14 d kan ske afgiftsfrit. Efter § 14 d udløser de gensidige forsikringsforeningers omdannelse til aktieselskab ikke avancebeskatning, beskatning af genvundne afskrivninger og lign. I overensstemmelse med fusionsskattelovens princip vil det nye forsikringsaktieselskab succedere i den gensidige forsikringsforenings skattemæssige stilling.

I *stk. 2* videreføres stempelafgiftslovens § 53, *stk. 2*. Bestemmelsen er ajourført ud fra samme principper som *stk. 1*. Der er ikke tilsigtet yderligere ændringer i retstilstanden.

Forslagets *stk. 2* bestemmer, at ændringer i forsikringsaftalen, der skyldes, at det er en anden, der skal være forsikringstager i aftalen, kan ske afgiftsfrit. Forsikringstager kan være en personligt drevet virksomhed eller et selskab. Det er en betingelse, at ændringen af forsikringstager sker på grund af en fusion, spaltning, omdannelse eller ved tilførsel af aktiver.

Definitionerne i fusionsskatteloven af fusion, spaltning og tilførsel af aktiver skal lægges til grund ved en afgørelse af, om en transaktion er afgiftsfri efter bestemmelsen. Det er ikke afgørende, om den konkrete fusion er foretaget efter reglerne for skattefri eller skattepligtig fusion, men de generelle krav i henhold til fusionsskatteloven skal være opfyldt.

Ved spaltning forstås den transaktion, hvorved et selskab overfører en del af eller samtlige sine aktiver og passiver til et eller flere eksisterende eller nye selskaber ved i samme forhold som hidtil at tildele sine selskabsdeltagere aktier eller anparter og eventuelt en kontant udligningssum. Ophører det indskydende selskab ikke ved en spaltning, skal de aktiver og passiver, der overføres til det modtagende selskab eller til hvert af de modtagende selskaber, udgøre en gren af en virksomhed. Det er kun ét selskab af flere, der kan fortsætte i forsikringsaftalen, således at afgiftsfriheden kun gælder for én forsikringsaftale.

Ved tilførsel af aktiver forstås den transaktion, hvorved et selskab uden at være opløst tilfører den samlede - eller en eller flere grene af sin virksomhed - til et andet selskab mod at få tildelt aktier eller anparter i det modtagende selskabs kapital. Ved en gren af en virksomhed forstås alle aktiver og passiver i en afdeling af et selskab, som ud fra et organisationsmæssigt synspunkt udgør en selvstændig bedrift, dvs. en samlet enhed, der kan fungere ved hjælp af egne midler.

Omdannelse af en personligt drevet virksomhed til et selskab kan ske efter reglerne i lov om skattefri virksomhedsomdannelse, men det er ikke afgørende, om den konkrete virksomhedsomdannelse er foretaget efter reglerne for skattefri eller skattepligtig omdannelse. Betingelserne for omdannelse efter virksomhedsomdannelsesloven skal blot være opfyldt. Det vil bl.a. sige, at hele vederlaget skal erlægges i aktier eller anparter; ejerforholdet må ikke forrykkes ved dispositionen og der skal være tale om et nystiftet selskab.

Stk. 3 er en videreførelse af § 69, stk. 2, i stempelafgiftsloven. Bestemmelsen forudsætter, at forsikringsaftalen i det hele svarer til de vilkår, der var gældende for den tidligere forsikringsaftale. For så vidt angår de udenlandske sammenlægninger, skal Finanstilsynet blot samtykke i overdragelsen.

Stk. 4 er en videreførelse af stempelafgiftslovens § 78. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden.

Til § 12

Forslaget indeholder ikke en bestemmelse svarende til gældende lovs § 28, stk. 1, der giver mulighed for godtgørelse af afgift, når der er betalt for meget, uanset om der er beregnet afgift af et afgiftsfrit forsikringsforhold, eller om der er beregnet for meget afgift ved en fejl. Sådanne forhold er omfattet af de generelle bestemmelser for skatter og afgifter i opkrævningsloven og skatteforvaltningsloven. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden.

Forslagets § 12 suppleres af opkrævningslovens § 12 om efterangivelse og skatteforvaltningslovens kapitel 11, §§ 31-32, om frister m.v. vedrørende fastsættelse af afgiftstilsvar og godtgørelse af afgift.

I *stk. 1* indføres mulighed for godtgørelse af afgift, når en forsikringstager opsiger en forsikringsaftale inden for det første år, dvs. i den periode, hvor der er betalt afgift af præmien, jf. forslaget § 4. Godtgørelse af afgift beregnet af forsikringssummen beregnes forholdsmæssigt for den samme periode, som den tilbagebetalte forsikringspræmie vedrører.

I *stk. 1, 2. pkt.* er der tilsvarende mulighed for godtgørelse af afgift betalt af en forhøjelse af afgiftsgrundlaget, jf. § 4, *stk. 2*.

Stk. 2 er en videreførelse af gældende § 29, stk. 1, nr. 1 og nr. 2. I det omfang forsikringstager har betalt præmie og afgift til forsikringsgiver, er det en forudsætning for godtgørelsen, at forsikringsgiver yder forsikringstager godtgørelse for afgiften.

I *stk. 3* indføres mulighed for godtgørelse, hvis en forsikringstager f.eks. går konkurs og ikke har betalt afgiften til forsikringsvirksomheden. SKAT vil tillade godtgørelse og dermed betragte fordringerne som uerholdelige i alle de tilfælde, hvor tabet er endeligt konstateret jf. praksis vedrørende momslovens § 27, stk. 6. Uden denne godtgørelsesmulighed vil det være forsikringsvirksomheden, der skal bære tabet alene og dermed indbetale afgift, selvom forsikringstageren ikke har betalt afgiften til forsikringsvirksomheden.

Der kan f.eks. ske godtgørelse i følgende tilfælde, jf. praksis efter momsloven:

- Afgiftsbeløb på under 600 kr. kan godtgøres efter, at forsikringsvirksomheden selv eller et inkassobureau forgæves har forsøgt at inddrive gælden. Der skal være gået mindst et år fra forsikringsforholdets ophør samt være dokumentation for den konkrete rykkerprocedure.
- Ved afslutningen af konkurs- og dødsboer, hvor der ikke kan opnås fuld dækning for anmeldte krav, kan forsikringsvirksomheden få godtgjort den til SKAT betalte afgift.

Eksemplerne er ikke udtømmende.

Stk. 4 bestemmer, at godtgørelsen sker ved, at den registrerede forsikringsvirksomhed fratrækker afgiften i angivelsen for den afgiftsperiode, hvor tilbagebetalingen eller afskrivningen finder sted.

Skatteministeren bemyndiges i *stk. 5* til at fastsætte nærmere regler for ansøgning om og udbetaling af godtgørelsen efter stk. 1, 2 og 3 til visse forsikringsvirksomheder med få og lejlighedsvis afgiftspligtige forsikringer. Denne bemyndigelse skal anvendes til at fastsætte nærmere regler ved udbetaling af godtgørelse af afgift afregnet efter lovforslagets § 6, stk. 4.

I *stk. 6* er der sat et minimum for godtgørelsesbeløb, således at der ikke kan fås godtgørelse af beløb under 50 kr. pr. forsikringsaftale omfattet af *stk. 1*.

Til § 13

Af lovforslagets § 13, stk. 1-3 fremgår, regnskabsbestemmelser for registrerede forsikringsvirksomheder.

Stempelafgiftslovens § 70, stk. 2, giver SKAT hjemmel til at kræve, at forsikringsvirksomheden underkaster sig de fornødne tilsyns- og kontrolbestemmelser, hvis forsikringsvirksomheden ønsker at opnå tilladelse til at anvende ordningen i § 70, stk. 1, om årlig angivelse af afgiften uden stempeling af de enkelte forsikringsdokumenter.

I praksis betyder dette, at SKAT også hidtil har stillet krav til regnskab og opbevaring, svarende til lovforslagets § 13, stk. 1-3. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden. Reglen svarer til de regnskabsregler, som er gældende for andre punktafgifter.

Forsikringsvirksomheder skal ifølge bestemmelsen føre et regnskab over afgift af afgiftspligtige skadesforsikringer, der kan danne grundlag for opgørelse af afgiftsbeløb, der skal angives og betales for hver afgiftsperiode samt danne grundlag for kontrol med afgiftens korrekte betaling.

Regnskabet skal indeholde specifikationer af, hvordan afgiften for hver forsikringsaftale er beregnet. Det skal være muligt at sammenholde posteringerne af afgiftsbeløb i regnskabet med beregningen af afgiften for de forsikringsaftaler, hvor afgiftspligten er indtrådt. Der skal være et klart og entydigt kontrolspor.

Af gældende § 16, stk. 1, fremgår, at parterne skal angive værdien efter bedste skøn, hvis grundlaget for beregning af stempelafgiften ikke fremgår umiddelbart. Bestemmelsen er videreført i forslaget § 13, stk. 2, hvoraf det fremgår, at et skøn over forsikringssummen skal fremgå af præmiefaktura eller forsikringsaftale.

Til § 14

Der henvises til bemærkningerne til § 6, stk. 4.

Til kapitel 6

Til § 15

Det foreslås i *stk. 1*, at der indføres obligatorisk elektronisk angivelse.

Ordningen fungerer ved, at den registrerede virksomhed hver måned angiver afgiften via SKATs TastSelv Erhvervsystem. Samtidig afskaffes ordningen med stempelmærker.

Ordningen i stempelafgiftslovens § 70, stk. 1, hvorefter der kan søges om tilladelse til årlig afregning, videreføres ikke. Det foreslås, at månedlig afregning kommer til at gælde for alle.

Bestemmelsen i *stk. 2, 1. pkt.*, er i overensstemmelse med reglerne for angivelse af f.eks. andre afgifter jf. bekendtgørelse nr. 1521 af 14. december 2006 om opkrævning af skatter og afgifter m.v., § 1, stk. 2.

Da opkrævningslovens bestemmelser skal gælde for opkrævning af skadesforsikringsafgiften, medfører dette, at angivelses- og betalingsfristen ændres fra den 8. til den 15. i måneden efter afgiftsperioden.

Til § 16

Lovforslagets § 16, stk. 1, indeholder alene hjemmel til at gøre krav gældende mod forsikringsvirksomheden for betaling af skadesforsikringsafgiften. Dette er en lempelse i forhold til forsikringstager, der i den nugældende § 31, stk. 1, 1. pkt., i stempelafgiftsloven hæfter solidarisk med forsikringsgiver, idet denne bestemmelse foreskriver, at enhver, der er part i et retsforhold, som et stempelpligtigt dokument vedrører, hæfter for betaling af afgiften.

I forslaget's stk. 2 fastsættes, at en herboende repræsentant hæfter solidarisk med den forsikringsvirksomhed, der repræsenteres, når forsikringsvirksomheden har forretningssted i et land uden for EØS, som Danmark ikke har mellemstatslig samarbejdsaftale med, der svarer til samarbejdet inden for EØS. Inden for EØS har Danmark mulighed for at anmode de øvrige aftalelande om bistand til opkrævning af afgiften. Hvis Danmark således har en lignende aftale med et land uden for EØS, hæfter repræsentanten ikke solidarisk med forsikringsvirksomheden.

Formuleringen af forslaget's stk. 2 er en konsekvens af, at Danmark har indgået aftaler bl.a. med EU- og EØS-lande om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer. Aftaler om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer indskrænker således muligheden for at gøre herboende repræsentant solidarisk hæftende med den udenlandske forsikringsvirksomhed.

Stk. 2 svarer til tilsvarende bestemmelser i andre punktafgiftslove f.eks. momslovens § 46, stk. 6, jf. § 47, stk. 2. Forslagets stk. 2 erstatter den gældende stempelafgiftslovs § 31, stk. 1, 2. pkt. Efter bestemmelsen skal repræsentanten have underskrevet dokumentet, for at solidarisk hæftelse med aftalens parter kan gøres gældende. Forslaget viderefører ikke betingelsen om repræsentantens underskrift, hvilket er i overensstemmelse med momslovens bestemmelse.

Til kapitel 7

Til §§ 17-20

Efter gældende § 33 i stempelafgiftsloven har henholdsvis ministerier, domstole, kuratorer, eksekutorer, politi- og anklagemyndighed, Landskatteretten og SKAT bemyndigelse til at tilbageholde stempelpligtige dokumenter, der er kommet myndighederne i hænde, hvis dokumentet er ustempelt, stemplet med for lidt afgift eller for sent. Denne ordning anvendes dog ikke i praksis og videreføres derfor ikke i dette lovforslag.

SKAT kan efter gældende stempelafgiftslovs § 70, stk. 1 tillade, at forsikringsvirksomheder indbetaler afgift for forsikringsvirksomhedens samlede tegnede forsikringer for et år uden

stempling af de enkelte forsikringsdokumenter. Tilladelsen kan efter stk. 2 betinges af, at forsikringsvirksomheden underkaster sig de tilsyns- og kontrolbeføjelser, som SKAT skønner fornødne. Lovforslaget viderefører SKATs kontrolbeføjelser.

Forslaget medfører, at afgift af skadesforsikringer ikke længere afregnes manuelt efter stempelafgiftsloven, men i stedet fremover vil ske ved digital månedlig angivelse. De kontrolbeføjelser, som fremgår af lovforslagets §§ 17-20 svarer til kontrolbestemmelserne i de øvrige afgiftslove.

Til kapitel 8

Til § 21

Stempelafgiftslovens §§ 88 og 89 er videreført i forslaget § 21. Bestemmelsen svarer til strafbestemmelserne i andre afgiftslove.

Til kapitel 9

Til § 22

Det foreslås, at ind- og udbetalinger i medfør af loven skal være omfattet af kapitel 5 i lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003 om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), dvs. af reglerne om Én Skattekonto.

Hensigten med Én Skattekonto («skattekontoen») er, at alle betalinger mellem SKAT og virksomheder samles og fremover sker via én og samme konto, dvs. at SKATs krav på indbetalinger fra virksomheder og virksomheders krav på udbetalinger fra SKAT automatisk modregnes efter et saldolignende princip. Etableringen af skattekontoen forventes at lette betalingen/opkrævningen for både virksomheder og SKAT samt at give virksomhederne mulighed for hurtigt og enkelt via online-adgang til skattekontoen at konstatere, om de skylder beløb eller har beløb til gode hos SKAT.

Skattekontoen er et led i regeringens handlingsplan »En enklere hverdag for borgere og virksomheder« fra november 2004 samt et væsentligt element i SKATs samlede modernisering af IT-systemerne.

Til kapitel 10

Til § 23

Stk. 1 bestemmer, at loven træder i kraft den 1. januar 2011, og at stempelafgiftsloven samtidig ophæves.

Stk. 2 bestemmer, at loven finder anvendelse på forsikringsaftaler og ændringer hertil, som udløser afgift efter reglerne i forslaget den 1. januar 2011 eller senere. Bestemmelsen omfatter også ændringer til forsikringsaftaler, der er berigtiget efter den nugældende lov.

Da hverken afgiftssatser eller afgifternes anvendelsesområde er ændret, er der ikke behov for særlige overgangsregler vedrørende nyttegninger eller lignende.

Det er ikke muligt efter den 1. januar 2011 at indkøbe og anvende stempelmærker som dokumentation for afgiftens betaling.

Stk. 3 er en omformulering af §§ 27 og 28 i stempelafgiftsloven og indebærer, at forsikringsselskaberne i tre år kan få ubenyttede stempelmærker godtgjort efter samme principper som efter de gældende regler.

Fristen på tre år harmonerer med fristen for ordinær genoptagelse i medfør af skatteforvaltningslovens § 31.

Tilladelser til afregning af afgift efter § 70 i lovbekendtgørelse nr. 1209 af 28. november 2006 bortfalder ved ikrafttræden af denne lov.